

Mission - Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 4.

April.

1910.

Unionsmodet.

Den skandinaviske Union afholder sit Aarsmøde i Kristiania (i Forbindelse med det norske Aarsmøde) fra 16de til og med den 22de Maj. Som bekendt afholder Unionen kun Aarsmøde hvert andet Aar og da skiftevis i Konferenserne indenfor Unionen. I Aar er det Norges Tur, og vi ved paa Forhaand, at vi vil faa den samme hjertelige Modtagelse her, som vi hidtil har faaet i de andre Lande. Disse Møder har stor Betydning for Sandhedens Udbredelse i Skandinavien, og vi haaber derfor, at de Delegerede vil møde fuldtalligt og i god Tid, saa at vi alle kan være med til at drøfte og lægge Planer for et godt og frugtbringende Samarbejde for Sjæles Frelse.

Vi henstiller ogsaa til vore norske Søfædere, at de gjør en særlig Kræftanstrengelse i Aar for at overvære dette Møde. Bestyrelsen i Unionen saavel som i den norske Konferens skal intet spare, for at dette kan blive det største — og hvad bedre er — det mest vellykkede Aarsmøde, der endnu har været afholdt. Men selv om vi gjør vort bedste, saa formaar vi dog kun saa lidt i saa Henseende. Det hele beror paa Guds Nærværelse og en rig Fylde af hans Aand. Vi maa give Herren Lov til at lede os og alle Møderne, ja i alt, hvad der skal bestemmes, og da faar vi et herligt Møde. Lad os derfor bede meget til Gud om rene og hdmgyge Hjerter og om en sand Pinsefestaandsudgydelse over dette saavel som over alle vore Aarsmøder. J. C. Raft.

Danmark.

Lad os aldrig forglemme, at det sidste Naadens Budskab er os betroet og at som en Folge deraf det største Ansvar, der nogen Sinde har hvilet paa Guds Folk, hviler paa os, som har hørt og annammet dette Budskab. Maatte vi faa Naade og Kraft Dag for Dag til at vandre det Kalb værdig, med hvilket vi er kaldte. Maatte vi, som har annammet dette upopulære Budskab, altid tænke paa, hvad Herren siger om os hos Profeten Esaias, Kap. 43, 10—12. „I er mine Vidner, at jeg er Gud.“ Vi skulde sige med Johannes: „Hvad vi har set og hørt, forkynder vi eder, for at ogsaa I skulde have Samfund med os; men vort Samfund er med Faderen og med hans Søn Jesus Kristus, og dette skriver vi eder til, for at eders Glæde maa vorde fuldkommen.“ 1 Joh.

1, 3, 4. Er dette ogsaa dit Vidnesbyrd? Er det paa denne Maade, du vidner? I Forhold til som du velvisner andre, bliver du selv velvisnet. Jo mere du bestræber dig for at andre kan blive meddelagtig i den fuldkomne Glæde, desto mere Glæde vil det bringe din egen Sjæl. Derfor siger Herren gennem Profeten Esaias særskilt med Hensyn til Guds Folk i de sidste Dage, som har hørt og annammet dette sidste Naadens Budskab: „Gjør dig rede, bliv Lys; thi dit Lys er kommet, og Herrens Herlighed skal opgaa over dig.“ Er der Grund for at adlyde en saadan Opfordring? Esaias siger: „Thi se, Mørket dækker Jorden og Mulm Folkene; men over dig skal Herren opgaa, og over dig skal hans Herlighed aabenbare sig.“ Ef. 60, 1, 2. Er det nogen Grund for Hastværk med Hensyn til dette Budstabs Udbredelse? Apostelen Paulus siger i Romerbrevet 13, 11—14. „Og dette bør saa meget at ske, efterdi vi ved Tiden [hvide vi Tiden?], at Stunden er der, at vi saa skulde opstaa af Søvn; thi vor Frelse er nu nærmere, end da vi blev troende. Natten er fremgangen, og Dagen er kommen nær. Derfor lad os afslæppe Mørkets Gjæringer og iføre os Lysets Vaaben.“

Gøsten har nu begyndt for vore kjære Medarbejdere. De har trofast udsaaet Sæden, og Herren har sagt, at Ordet skal ikke vende tomt tilbage. Paa flere Steder er Djævelen vred, men der er Glæde hos dem, som annammer det sidste Naadens Budskab. Bed for os, Søfædere, som arbejder paa de forskjellige Pladser, at vi, som har faaet Sæden med Taarer, maa nu høste med Frydefang og finde Regene for den himmelske Lade. C. C. Jensen.

Aarsmødet for Danmark.

Det er nu allerede bestemt, at Aarsmødet vil blive afholdt i Kjøbenhavn i „Ebenezer“ i Dagene fra den 7de—12te Juni. Det første Møde vil begynde Tirsdag Aften Kl. 8. Vi venter, at mange af vore Søfædere fra hele Landet vil overvære dette Møde. Et Aar er snart henrundet, siden vi sidst samledes ved et lignende Møde. Vi erfarde Herrens Velsignelse da. Men Herrens Skatammer er ikke udtømt, han har ogsaa store Velsignelser for os i Aar, naar vi samles for at varetage de Ting, vi som en Konferens maa varetage, saavel som at lytte til Livets Ord, som Herren gennem sine Tjenere vil sende os ved dette Møde.

Vi ved endnu ikke med Bestemthed, om vi kan vente nogle af de levende Brødre fra Amerika, dog er det meget sandsynligt, at én kommer.

Br. Conradi vil overvære Mødet, og hans opmuntrende Beretninger angaaende Budstafets Fremgang i Europa saavel som Afrika vil glæde os alle. Men bedst af alt, Himlens Repræsentant, den Helligaand, vil være til Stede, og Frelseren siger: „Han skal tage af mit og forkynde eder.“ Læg nu allerede Planer, Søfsende, til at overvære dette Møde. Vore Aarsmøder bliver mere og mere alvorlige og vigtige eftersom Aarene gaar.

De, der agter at overvære Mødet, burde i Tide underrette Br. Zach. Scherrig, Hadsund N., derom, eftersom han er Formand for den Komité, der har i Opdrag at finde Lejlighed for de tilkøsende Søfsende. Vent nu ikke med dette til du kommer til Kjøbenhavn for at overvære Mødet; thi da bliver det meget ubehageligt for dem, som har med disse Ting at gjøre. Skriv derfor i Tide til ham, hvad du ønsker med Hensyn til Værelse gennem Mødet. Lad alting, ogsaa paa dette Omraade, ske sommeligt og med Orden. Vi skal søge at ordne det saa billigt og bekvemmeligt for Søfsende, som vi kan. Lad os nu berede Hjertene for det, som Herren ønsker at meddele os, og lad os sige: Tal Herre, din Tjener hører. Eders i Sandheden forbundne Tjener

Guldbergsgade 119, Aarhus.

C. C. Jensen.

Dødsanmeldelse.

Broder Christen Christensen fra Drø, Dronninglund, døde i Troen paa sin Frelser, den 18de Februar, efter kun 4 Dages Sygeleje. Han blev angrebet af en heftig Lungebetændelse, som gjorde en saa hastig Afslutning paa hans virksomme Liv. Han var født den 23de December 1832. I sine unge Aar kom han i Samfund med Frelseren gennem Baptisterne, hvilket Samfund han tilhørte indtil 1879, da han hørte og annammede den nærværende Sandhed. I Aaret 1880 blev han ordineret til Udsite for Dronninglund Menighed, hvilken Stilling han beklædte til stor Velsignelse for Menigheden indtil sin Død. Samme Aar blev han ogsaa ordineret som Evgangeltist, som saadan virkede han ogsaa i flere Aar. Hans Hustru døde i 1903. De havde fem Børn i Egteskabet, hvoraf nu kun en (nemlig Br. N. C. Christensen paa Stodsborg) er tilbage. Desuden er der en Halbroder, hos hvem Br. Christensen boede og hjalp med Arbejdet paa Gaarden, efter at han folgte sit Hus i Drø for 2 Aar siden. En stor Forsamling viste ham den sidste Værelse ved at deltage i Begravelsen. Undertegvede var ogsaa til Stede og talte Guds Ord baade i Hjemmet saavel som ved Graven. Han vil længe savnes af Menigheden der; thi om end det er den mest spredte Menighed i Danmark, blev Br. Christensen aldrig træt af at være til Stede ved Moderne eller at besøge de enkelte spredte Søfsende, hvilket var dem altid til stor Opmuntring. Vi lagde ham til Hvile paa Dronninglund Kirkegaard; og vi tror, at naar Overhyrdens Røst skal høres, og de døde i Kristus skal opstaa først, han da ogsaa skal komme frem ikkædt Udødelighed.

C. C. Jensen.

Til Salgs. Villaen Sanglund, Hamar, der tidligere ejedes af Br. D. A. Johnson, men nu sidst af Søster Lindem, der i Vinter afgik ved Døden, ønskes solgt snarest muligt. Huset er vakker beiggende lige ved Naalefob med tilhørende pæn Have. Mulige Reflekter bedes henvende sig til N. C. Bergersen, Altersgd. 74, Kristiania, der beredvillig meddele de ønskede Oplysninger.

Vidt om Sabbatens Helligholdelse.

Af Elen G. White.

Bibelen taler tydeligt om dette Emne. Det Arbejde, som skal udføres i de sets Arbejdsdage, bør ikke opsættes til Sabbaten. Herren sagde til Israels Børn ved Moses: „I Morgen er det Sabbat, Helligheds Hvile for Herren; hvad I vil bage, det bager, og hvad I vil koge, det koger“. Saaledes var der noget for Israels Børn at gjøre med Hensyn til at berede det himmelskde Brød. Dette var for at prøve dem. Gud ønskede at se, om de vilde holde Sabbaten hellig, eller ikke. Han fortalte Israels Børn, at denne Gjerning maatte udføres paa Beredelsens Dag, Fredag. Guds Ord er det samme nu, som det var den Gang. . . . Bibelen er en fuldkommen Vejleder, og hvis vi gransker den omhyggeligt, saa behøver ingen at fare vild angaaende dette Emne.

I mange Familier børstes og sværtes Stø og Støler paa Sabbaten, og Sting synes, alt sammen fordi disse Ting ikke blev udført paa Fredagen. De kom ikke Sabbatens Dag i Hu at holde den hellig. Man værter Gud ved at gjøre Sabbaten til en Dag, da man bager og koger, sværter Fodtøj og udfører Arbejde, som kunde udføres paa de sets Arbejdsdage.

Paa Fredagen bør alle Børnenes Klæder, som man i Ugens Løb har efterstet, lægges frem af Børnene selv under Moderens Ledelse, saa de kan klæde sig paa hurtigt, uden nogen Forvirring, Løben omkring eller hastig Ord. Støj og Strid bør ikke tillades paa nogen Dag; men paa Sabbaten bør alt være Stilhed. Ingen heftig, højroret Befaling bør høres til nogen som helst Tid, men allermindst paa Sabbaten. Denne er Guds hellige Dag, den Dag, som han har bestemt til en Fhufommelse om sit Staberværk, en Dag, som han har velsignet og helliget.

Om Morgenens bør Familien samle sig i Stilhed omkring Bordet; og det vilde være godt, om man paa Sabbaten altid havde et simpelt velsmagende Maaltid, noget særskilt, som de ikke har hver Dag i Ugen. Familens Andagt bør komme før eller efter Maaltidet. I denne bør alle Børnene deltage Gjør Andagten interessant og glædelig. Lad aldrig Børnene betragte den som en Byrde.

Paa Sabbaten bør Forældrene tilbringe saa megen Tid som muligt hos deres Børn, for at denne Dag kan blive dem til Velsignelse og Glæde.

I behageligt Vejr kan Forældrene tage deres Børn med sig paa Spaderture i Mark og Stov, tale med dem om de høje Træer, om Græs og Blomster og lære dem, at Gud har skabt alle disse Ting. Lær dem Sabbatens Betydning, at den er en Fhufommelse om Guds Staberværk. Fremhold for Børnene Kristus som den lille i Bethlehem, et Barn, der var lydig imod sin Fader og Moder. Paa denne Maade kan I lære eders Børn, at Kristus var et Barn ligesom de, og at han skjender de unges Provøfser, Besværligheder og Fristelser. Saaledes kan Sabbaten blive den interessanteste Dag af alle Ugens syv Dage.

Men dersom Forældrene døjer i Sengen om Sabbaten og staar sent op, saa er alt Forvirring og Hastværk for at blive færdig til Frokosten og Sabbatsskolen. Dagen bliver fjedelig og vanhelliges. De hellige Følelser svinder bort fra Familien og Sabbatsskolen bliver noget, man frygter for. Brødre og Søstre, jeg raader eder til at komme Sabbatens Dag i Hu, at I holder den hellig. I maa gjøre en stor Forandring i denne Retning. Meget af det, som I har for Vane at gjøre paa Sabbaten, er misageligt for Gud. Dersom I ønsker at oplære eders Børn til at holde Sabbaten i Overensstemmelse med Guds Vilje, maa det ske ved Ord og Eksem-

pel. Sandhedens dybe Indtryk i Hjertet vil aldrig helt udslættes. Der eders Børn, at Guds Bud maa være eders Livs Regel. Der kan komme Omstændigheder, som stiller Børnene fra Forældrene og deres Hjem; men den Undervisning, de fik i Barndommen og i Ungdommen, vil blive dem en Velsignelse gennem hele Livet.

Norge.

Narsmødet i Norge.

Konferensen vil ogsaa i Aar blive holdt i Kristiania, fordi det bliver mere bejligt for de udenlandske tilreisende Brødre. Det første Møde bliver Mandag den 16de Maj Kl. 8 Aften, og Konferensen aabnes den følgende Dag (Tirsdag) Kl. 9 Formiddag. De, der ønsker Bærelser bestilt forud, vil være saa venlige at underrette Br. C. M. Scott, Akersgaden 74, Kristiania, i god Tid, da dette vil lette Arbejdet betydeligt. Der vælges en Delegat for hver Menighed, og desforuden en for hver 10 Medlemmer. Sekretæren i hver Menighed vil være saa venlig at indsende Fuldmagterne for delegerede til C. B. Jensen, Akersgaden 74, Kristiania, inden den 9de Maj. Et andet Aar er henvundet siden sidste Konferens. Vi er et Aar nærmere Evigheden. Er vi ogsaa et Aar nærmere Himlen. Herren har underlig styret Begivenhedernes Gang gennem de svundne Aar. De store Rusninger i alle Lande vidner højlydt om, at Stormen snart vil bryde løs over Verdens slumrende Beboere. Alle Ting i Himlen ovenil og paa Jorden nedentil bebuder umiskjendelig, at Enden er nær.

Vi staar i stort Behov af meget mere af den Helligaands Kraft for at kunne bestaa i den sidste store Kamp og indgaa i vor Herres og Frelseres Jesu Kristi evige Rige. Brødre og Søstre, lad os gjøre en særlig Bestræbelse for at overvære Konferensen dette Aar, for at søge Gud om Naade og Velsignelse.

Mødet for Missionsarbejderne begynder Sabbaten den 15de Maj Kl. 11 Morgen. N. C. Bergersen.

Forsledagsgaverne.

For tre Aar siden blev følgende Forslag vedtaget ved Konferensen for at tilskynde vore Søstende til at gjøre mere for at indsamle Forsledagsgaver:

„Besluttet, at vi anmoder vore Menigheder og enligboende Søstende om med fornøjet Trofskab at tage fat paa den allerede lagte Plan for Understøttelse af denne Missionsmark, nemlig ved Forsledagsgaver.

2. For at lette Udgangen for vore Søstende til at lægge disse ugentlige Smaagaver til Side, saa være det Besluttet, at vi anskaffer et fornødent Antal Bøsser, og at disse uddeles til Søstende gratis.“

Disse Bøsser faaes fremdeles gratis ved at sende et Kort til Kontoret, Akersgaden 74, Kristiania. De, som allerede har modtaget Bøsserne, vil være saa venlige paa den første Dag i Ugen at nedlægge deres Bidrag, saa Midler kan tilvejebringes til at opretholde og paastynde Virksomheden i Missionen.

Alle Ting bebuder, at Værket snart vil afsluttes, og dersom vi vil være med og saa Del i de trofastes Lon, saa maa vi ogsaa træde over i de selvopofrendes Rækker.

Søstende i Norge, skal vi paa nyt bestemme os for at ihukomme Forsledagsgaverne? Disse Penge gaar til den udenlandske Missionsmark.

„Hvo farrigen saar, skal og farrigen høste, og hvo som saar i Velsignelse, skal og høste i Velsignelse. Giver give, efterkom han har sat sig for i Hjertet, ikke med Fortrædenhed eller af Tvang; thi Gud elsker en glad Giver.“ 2 Kor. 9, 6, 7. N. C. Bergersen.

Stabanger.

En liden interessant Erfaring.

Langt inde i en af de smaa Fjorde, der fra Stabangerfjorden stikker ind i Landet paa Norges Vestkyst, ligger en Uldvarefabrik (Ohmsøsen), hvorfra vi fik en Indbydelse til at komme og holde et Møde. Vi syntes, vi maatte tage imod denne Anmodning og bestemte os til at blive der Natten over, saa vi kunde holde i det mindste to Møder. Vi havde faaet Lofte paa Logens Lokale der paa Stedet, men aldrig saa snart var Mødet blevet bekendtgjort, før de religiøse Ledere dersteds satte sig i Virksomhed for at hindre vort paatænkte Møde. Ved en ivrig Agitation blev Logen nægtet os og for øvrigt blev alt gjort, der gjøres kunde, for at Mødet skulde mislykkes. Imidlertid blev et andet lige saa stort Lokale, stillet til vor Raadighed.

Trods et øsende Regnveir var Lokalet vel fyldt det første Møde og alle lyttede til med megen Interesse. Guds Aand var til Stede og blodgjorde Hjertene, saa de kunde blive modtagelige for den hellige Sød. Ved Mødets Slutning bekendtgjorde vi Emnet for vort næste Møde („Tidernes Tegn og Kristi andet Komme“).

Da Fabrikken havde det saa travlt, at den maatte gaa haade Nat og Dag, blev det Sæt af Arbejdere, der havde Natstillet, saaledes berøvet Anledningen til at overvære Møderne. Imidlertid kom de overens om at gaa ind til Chefen for at formaa ham til at standse Fabrikken, medens det sidste Møde blev afholdt. Dette blev indvilget, og alle drog af Sted til Møde. Det var meget interessant, ja næsten højtideligt, da vi paa Vejen til Mødet kom forbi Fabrikken og saa det spildte Vand foske ud over Turbinen, medens de mange kostbare Maskiner med alle de travle Hjul og flyvende Stykker maatte indstille sin Virksomhed i 2½ Time grundet paa, at Adventisterne skulde holde et Møde der paa Stedet. O du travle, støjende og ulykkelige Jord, „vidste du paa denne din Dag, hvad der tjener til din Fred“, da vilde mangt et saadant Møde, hvor alvorstulde Sandheder fremholdes, blive æret og agtet paa samme Vis!

Vi behøver ikke at tilføje, at Lokalet var fuldt af Tilhørere, der meget opmærksomt lyttede til Budskabet om Kristi Komme i Himlens Stjer. Der fortaltes, at selv Modstanderne blev fristet til at høre. De stammede sig ved at gaa ind, og da Mødet blev holdt i anden Etage, vidste de ikke bedre end at krybe op i en stor Birk udenfor Huset, og herfra blev ogsaa de iblandt dem, som paahørte Foredraget.

Da vi rejste hjem, kom Folket ud fra Fabrikken for at sige Farvel og takke for Mødet. Andre var mødt op paa Bryggen, hvorfra de med deres Lommeklæder viste os et sidste „velkommen tilbage!“ Folket bad os meget om at blive hos dem mindst to Uger og holde Møde hver Aften, og der er ingen Tvivl om, at det blev for fuldt Hus, men Virksomheden i Stabanger og andre Steder tillod det ikke. Skal senere se, hvad vi kan gjøre. Det glæder os, at Færdemesteren der i Fabrikken har bestemt sig til at anname hele Sandheden. Haaber, at flere skal følge hans Eksempel.

N. P. N.

Vardal.

Efter Anmodning fra Konferensstyrelsen rejste jeg den 3dje Novbr. .09 til ovennævnte Sted for at holde en Række Møder.

Jeg søgte først at faa lejet et passende Sted, hvor vi kunde have regelmæssige Møder; men dette viste sig umuligt. Der forlangtes op til Kr. 40.00 pr. Ude. for to Stuer. Paa Grund af disse Omstændigheder maatte

jeg den første Maaned have Moderne omkring i Husene, hvor Anledning gaves. For den resterende Del af Tiden — 2 Ugd. og 3 Uger — jeg virkede der, fik jeg lejet en Stue et Stykke fra Hovedvejen for Kr. 5.00 pr. Ud.

Som bekendt har Br. Sevaldsen, Br. Jørgensen og andre virket her i kortere og længere Tid. Br. Jørgensen var her for 4 Aar siden.

Til Trods for de Hindringer, der i Form af Sne og Uvejr, Stogarbejde osv. kan være paa denne Aars-tid for en Virksomhed paa Landet, har mange efter de hervedværende Forholde besøgt Moderne. Især har Søndagsmoderne været godt besøgte. Ved det sidste Møde var der fuldt Hus, og mange maatte staa.

Ved Guds Hjælp har jeg, om end i Skøbelighed, søgt at fremholde det sidste Naadens Budskab i Lardal, besøgt Folket, solgt Traktater, uddelt Blade og samlet ni Abonnenter paa „Eo Sendeb.“ Med Glæde har jeg set 5 dyrebare Sjæle overgive sig til Gud og adlyde alle hans Bud. En af dem — en Søster, der ligger paa Sygelejet lidende af Tuberkulose, betaler Tiende af de smaa Indkomster, hun har ved Strikning.

Saavidt mig bekendt tror og praktiserer de hele Sandheden. Fire har begjæret Naad, naar Anledning gives. Andre staar Sandheden nær, men har ikke taget noget bestemt Standpunkt.

Naar Gud bevare de nye og de ældre Søskende i Lardal og hans Aand vande den Sæd, som er udsaaet denne Gang som tidligere, til Guds Ære og Sjæles Frelse.

Efter Samraad med Styrelsen ansaa vi det bedst at afslutte Virksomheden for denne Gang. Derimod fik jeg Sarpsborg og Nitehede, nær Fredrikshald, anvist som mit Virkefelt indtil Konferensen. Min Tid vil derfor blive delt mellem disse to Steder med Sarpsborg som Centrum.

Jeg ønsker meget gjerne Søskendes Forbønner, saa at Hænderne derved kunde holdes oppe i Striden.

En kærlig Hilsen til Medarbejdere og Troesføkkende!
Eders ringe Broder
L. Stene.

Sarpsborg den 1ste Marts 1910.

Spraab.

Da vi har tydelige Beviser paa, at vi lever i de allerførste Dage af denne Verdens Historie, ønsker vi 25 gudhengivne flinke Mænd og Kvinder til at arbejde med vor Litteratur, at ikke Menneskers Blod skal kræves af vor Haand. Følgende Udtag af Vidnesbyrdene, 9 Bind, Side 11, taler for sig selv: „Vi lever i Endens Tid. Tidens Tegn, som hurtig oplydes, viser tydeligt, at Kristi Komme er nær. Vi lever i højt alvorlige og betydningsfulde Dage. Guds Aand tages gradvis, men sikkert bort fra Jorden. Plager og Straffedomme udøses allerede over dem, der ringeagter Guds Naade. . . . Store Forandringer vil snart finde Sted paa vor Jord, og de endelige Omvæltninger vil komme hurtigt efter hverandre.“
N. C. Bergersen.

Søskende, der ønsker at abonnere paa „Missionssefterretninger“, bedes om at tegne sig som Abonnent straks. I vil da saa Bladet uafbrudt fra og med dette Nummer af. Prisen er 0.75 pr. Aar, frit tilsendt, og kan Beløbet godt indsendes i Frimærker samt portofrit, naar det er mærket „Avislag“. For Menigheder, som ønsker at abonnere paa et bestemt Antal Eksemplarer for Aaret, koster Bladet 60 Ore pr. Aargang, saaledes, at naar for Eksempel en Menighed bestemmer sig for at abonnere paa 5 Eksp. for 1910, koster disse altsaa Kr. 3.00. Menigheder og spredte Søskende tegn eller straks som Abonnent paa „Missionssefterretninger“!

Redaktionens Afdeling.

Der sælges nu Bøger for ca. 200,000 Kroner pr. Maaned af vore Kolportører over hele Verden, hvilket er tre Gange saa meget som for fem Aar siden. — Intet Under at Satan er vred!

Bladene beretter, at Dronning Wilhelmina af Holland har begyndt at holde en Række Bibelstudier paa det kongelige Slot, i hvilke hele Familien deltager. Mon det kan være „Betragtninger over Daniels Bog og Aabenbaringen“, som hun købte for en Tid siden, der har givet hende Trang til at gaa ind i sin Hofpræsts Embede? Det er ingenlunde ufsandsynligt; thi den Bog har nok mange Ting at berette om, som hun ikke før har haft Rede paa.

Den dansk-norske Højskole, der af vort Folk er oprettet i Hutchinson, Minnesota, er nok ikke nogen Bagatel af et Foretagende. Selve Hovedbygningen er 123×67 Fod, fire Etg. høj, og indeholder 68 Værelser foruden en større Sal. Der hører 150 Acres Land til, og naar nogle Forbedringer er bleven foretaget, vil hele Ejendommen være værd omkring 200,000 Kroner. Der er ogsaa Udgifter til, at gode Lærere kan sikres for Skolen, og det er at haabe, at han, i hvem „alle Videnskabs og Kundskabens Statte er skjulte“, vil drage ind og lede Undervisningen, saa det kan blive til stor Velsignelse og Fremgang for Sagen iblandt vore dansk-norske Landsmænd i det store Land hinsides Havet.

Dragens Vrede! Præsterne i Grand Forks, N. Dakota, fik for en Tid siden en gammel død Søndagslov gravet frem, hvorefter de straks i Hobetal gik til Byens højeste Myndigheder og efter gjentagne energiske Forsøg opnaaede at saa dem paavirkede til at iværksætte en Retsforfølgelse imod Overtrædere af nævnte Lov. Efter at ca. 200 Personer var meldt, fik Br. N. M. Jørgensen Afgang til indfor vedkommende Myndigheder at fremsætte Bibelens Stilling overfor dette Spørgsmaal. Dette bevirkede, at Myndighederne nægtede at befatte sig mere med Sagen. De kom endog saa med udrafte Hænder til vor Broder for at talke ham for hans Tale, der havde helt forandret deres Syn paa Sagen. Præsterne blev naturligvis vrede — Dragen med. Deres Planer strandede. Men Herren gaar videre og fuldfører sin Sag.

Ledige Pladse.

Bysælgerplads er ledig for en kvit og opvatt ung Mand. — En med nogen Øvelse foretrakkes.

Kontorplads er ledig for en øvet og velanbefalet ung Dame.

Butikplads er ledig for en i Kolonialforretning bevandt ung Dame. Ansøgninger til alle tre Pladse sendes ledsaget af Attestkopier til Enok Endresen, Bergen.

En ung Gut eller Pige, vant til landligt Arbejde og villig til at holde Sabbaten, faar Plads straks eller lidt senere ved Henvendelse til N. G. Sandbeck, Hauge i Dalene.

Væs! Menighedssekretærene anmodes om at indsende sine Bestillinger paa Lektiehefterne i saa god Tid, at de kan være Ekspeditionen i Hænde senest en Uge før den sidste Sabbat i Kvartalet.